No. 2868 Woensdag 4 Aug. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Open brief aan Göbbels.

We hebben reeds enkele weken geleden melding gemaakt van een radiobericht, dat een anonymus „Michael Germanicus", Duitse Michel, een stout stukje had uitgehaald in Nazidonië.

Dit stoute stukje bestond hierin, dat hij een „open brief" aan dr. Goebbels, de nationaal-socialistische propagandaminister, geredigeerd heeft, dit document heeft laten drukken en het bij honderdduizenden in de Duitse steden en dorpen verspreidde. Wederom is de waakzaamheid van de Gestapo om de tuin geleid en heeft een Duitser, een strijdbare, katholieke Duitser de weg gevonden om de keten van stilzwijgen te verbreken, welke Goebbels om de Duitse openbare mening gesmeed heeft.

De open brief is een antwoord op de rede, welke Goebbels tegen kardinaal Mundelein, „de bekende grijze vriend van Duitsland en grote weldoener van het uitgehonderde Duitsland van de na-oorlogstijd" gehouden heeft.

Daar dit stuk hoogst interessant is als polemiek en bijzonder raak: maar bovendien vertolkt, wat in brede kringen in Duitsland gevoeld en gedacht wordt, geven we voor vandaag het eerste gedeelte weer van dit vlugschrift dat handelt over de **rechtspraak in Nazidonië.**

„In de verklaringen van kard. Mundelein", aldus Michael Germanicus, hebt gij (Goebbels) de reeds lang door u gezochte gelegenheid aangegrepen om voor een goed geprepareerd partij-gepeupel de door de Duitse rechtbanken willekeurig en effectvol, naar Russisch voorbeeld geënsceneerde parade-processen tegen katholieke priesters en kloosterlingen propagandistisch en hartstochtelijk uit te buiten. We weten niet, wat de kardinaal gezegd heeft en we zullen het niet te weten komen: gij hebt de macht! Ofschoon het bezit van deze macht het regiem niet behoed heeft voor de ongelooflijke blamage, welke het zich met zijn mislukt protest bij de H. Stoel op de hals gehaald heeft. Maar als uw verklaringen juist zijn, minister — en bij uitzondering willen wij het geloven — dan heeft Kardinaal Mundelein gezegd, dat in Duitsland recht en wet voor eigenbaat-doeleinden misbruikt worden! Dit verwijt meent ge nu in uw rede weerlegd te hebben. De ontleding juist van deze rede toont echter onweerlegbaar aan, dat het tegenover het bruine regiem ingebrachte verwijt volkomen terecht gelanceerd is."

De open brief, een lijvig stuk, behandelt dan in twee delen: de processen tegen de kloosters en de toestanden in de nazi-partij. Voor heden zullen we het eerste punt afwerken;- op het tweede deel komen we dan de volgende keer terug. We laten nu Michael Germanicus aan het woord:

1o. In alle werkelijke rechtsstaten is het gebruik misdaden voor de rechtbank te brengen, zodra ze ontdekt zijn en de misdadigers zich in handen der autoriteiten bevinden. In Duitsland doet men het, precies als in Rusland, anders. Daar laat men de schenders van 't recht aanvankelijk lopen, of neemt hen alleen in voorarrest. Men zout derhalve werkelijke of vermeende strafzaken op, om ze bij een passende gelegenheid te voorschijn te halen en seriegewijs op te dienen, al naar de behoeften van de partijpropaganda dat vereisen.

Zulk een „passende gelegenheid" voor de strafzaken tegen priesters en kloosterlingen scheen zich nu in verband met de publicatie van de Encycliek „Met brandende zorg" voor te doen. Of zoudt ge de wereld willen wijs maken, dat de propagandistische enscenering van reeds lang opgelegde processen heel toevallig onmiddellijk na de voorlezing van de Encycliek in orde kwam? Neen, Goebbels. Wel is volgens het woord van Hitler zelf (Mein Kampf) het Duitse volk „van een graniete domheid", maar toch is dit Duitse volk niettegenstaande „geef me vier jaren tijd" niet zo idioot geworden, dat het niet merkt, dat in Duitsland justitiële processen voor doeleinden der staatspropaganda gebruikt worden. Het is reeds veel, dat tenminste het voeren van zulke processen aan de z.g. rechters voorbehouden blijven.

2o. Volgens uw eigen, zeer onvoorzichtige bekentenis wordt het „officiële materiaal" dezer processen in het ministerie van propaganda (!) „beroepsmatig en officieel" verwerkt. Josef Goebbels! Het is een ongehoord schandaal dat de grenzen tussen de ministeries van justitie en propaganda zo verdoezeld zijn! In het Derde Rijk heeft derhalve het ministerie van justitie voor een „artfremde" instantie te werken! En dan waagt ge het te beweren, dat het laster is, als men u verwijt dat in Duitsland recht en wet voor egoïstische, d.w.z. voor partijdoeleinden misbruikt worden?

Ge hebt echter in uw rede nog iets ongelooflijkers gepresteerd! Ge hebt nl. gedreigd, dat ge, „als nog eenmaal door een in aanmerking komende instantie in of buiten Duitsland de waarheid der zedelijksheidsprocessen in twijfel wordt getrokken zeer hoge persoonlijkheden van de clerus voor de noodzakelijkheid zult stellen voor de rechtbank onder ede verantwoording af te leggen."

Goebbels. Hebt gij werkelijk niet aangevoeld, hoe ge, voor de gehele wereld, met deze aankondiging de Duitse justitie op onherstelbare wijze hebt geblameerd? Volgens uw eigen woorden staat de zaak in Duitsland dus zo, dat de minister van propaganda al naar wens door een zich aan hem onderwerpend rechtsapparaat processen in beweging kan brengen!

3o. Ge hebt, minister, om nog één uwer opmerkingen te belichten, van officieel actenmateriaal gesproken. Welk materiaal hebt ge daar eigenlijk mede bedoeld? Misschien het bewijsmateriaal, dat — een openbaar geheim in Duitsland — met behulp der partij en haar creaturen de rechtbanken voor het doel „geleverd" wordt? Zo ja, dan moeten we u zeggen, wat rechters van het rijksgerechtshof te Leipzig bij gelegenheid van de door u in uw pers in 1933 ietwat voorbarig aangekondigde echter nooit afgewikkelde hoogverraadsprocessen gezegd hebben: „Het materiaal, dat ons door de partijinstanties geleverd wordt, is of waardeloos of vervalst."

Of hebt ge wellicht het tijdens de zittingen zelf aangevallen vaak uit verklaringen van kinderen en zwakzinnigen gevormde bewijsmateriaal bedoeld? Goebbels, wat hebt ge dan met dit materiaal te maken? Of moet ge soms de rechters instructie geven, in welke zin ze het bewijsmateriaal moeten opvatten en het vonnis moeten vellen?

Of hebt ge soms, mijnheer de minister, materiaal van dat soort bedoeld, waarmede ge in uw rede de „sadistische lustmoord in het klooster Manage in België" „bewezen" hebt? Zelfs de u in haar gewetenloosheid zo anti-religieus verwante buitenlandse communistische pers heeft het niet gewaagd de in België bedreven wandaad van een krankzinnige op kloosterlingen te schuiven. Overigens hebt ge die zaak al eens moeten herroepen, Goebbels; Ge hebt u van deze plicht op een zeer zonderlinge wijze gekweten en dan de oude kool weer eens opgedist. (Bedoeld bericht is na een rectificatie en protest, door het Belgische ministerie van buitenlandse zaken uitgebracht, 's morgens om zes uur door de Duitse radio tegengesproken. Red. Amig.)

4o. Gij hebt, minister, enerzijds beweerd, dat in „Duitsland ontelbare priesters en kloosterlingen tegen de wet gezondigd hebben" en dat „talloze dezer priesters en kloosterlingen in de biechtstoel werkzaam zijn en door hun pathologische aanleg ontelbare gezonde mensen bederven". In dezelfde rede hebt ge dan verder „in naam van duizenden fatsoenlijke geestelijken" gesproken, „die, zoals ontelbare brieven aan mij bewijzen met de diepste smart in het hart de diepe val en het verval der Kerk moeten aanzien."

Mijnheer Goebbels! Nog geheel afgezien daarvan dat men priesters en kloosterlingen in Duitsland gemakkelijk tellen kan, is hier de vraag gerechtvaardigd: is nu uw eerste of uw tweede bewering opsnijderij?

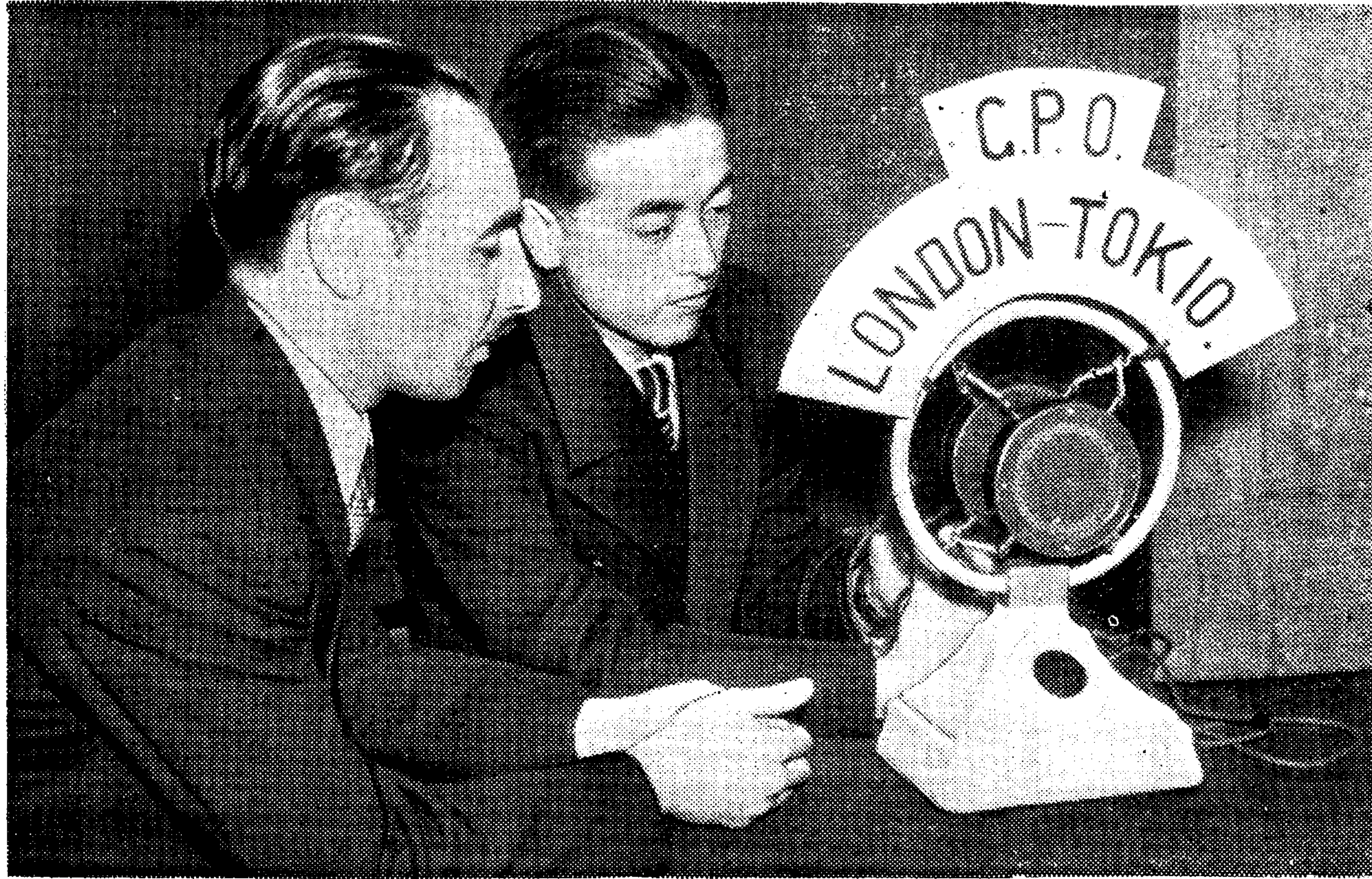
We zullen u het antwoord geven: beide zijn het!

Noch hebben ontelbare priesters en kloosterlingen misdreven, noch hebt gij van duizenden geestelijken ontelbare brieven van instemming ontvangen.

Minister, als ge wilt zwetsen, zwets dan ten minste binnen de perken van arithmetische waarschijnlijkheid en mogelijkheid!

Maar het wordt nog erger. Ge waagt het te beweren, dat de „talloze priesters en kloosterlingen", die misdreven hebben; dat „de duizend en nogmaals duizend gevallen, welke ter kennis van de justitie (!) gekomen zijn, slechts een fractie van de ware omvang der zedelijke verwildering vormen en slechts een aanwijzing voor het verval van het geheel betekenen!"

Mijnheer Goebbels! Men weet waarlijk niet, of men zich meer moet verbazen over u massieve onbeschoftheid, waarmede ge in uw fantasie opsnijdt; dan wel over de afgrond-diepe schaamteloosheid, waarmede ge zonder enig spoor van bewijs een dergelijke veralgemeende, lasterlijke bewering lanceert.

De twee Japanse vliegers Massaki Ilnuma en Kenji Taukagoshi, die hun record-vlucht volbrachten van Tokyo naar Londen in 94 uren, vertellen voor de radio aan hun landgenoten in Tokyo van hun vlucht.

Vriend of Vijand?

„El Despertador" zingt in alle toonaarden, in ingezonden en niet-ingezonden stukken: De „Amigoe"-vijand van Aruba.

Niets is minder waar dan dat.

We zijn even goede vrienden met Aruba als met Curaçao. Waarom ook niet? En zoals altijd zijn we ook nu bereid, om de ware belangen van Aruba voor te staan en te behartigen.

In ons artikel: „De ontevredenheid op Aruba" van 28 Juli ll. schreven wij als volgt:

> „Er zijn op Aruba vele desiderata niet alleen, maar vele rechtmatige verlangens. Er zijn op Aruba vele klachten, waaronder rechtmatige klachten. En ook de goedmenende buitenstaanders...... zijn van mening, dat het Curaçaose Gouvernement ten opzichte van Aruba wel wat nalatig is."......
>
> „Aruba heeft nog veel nodig op het gebied van wegenverbetering, onderwijs, hygiëne, op het gebied van bewaking tegen gevaren van de onzedelijkheid en drankzucht, waaromtrent daar misstanden heersen, die de haren ten berge doen rijzen, en waartegen zo goed als niets gedaan wordt." enz.

Wij staan klaar, om voor de vervulling van de **rechtmatige verlangens** te strijden, — om ervoor te strijden, dat met de **rechtvaardige klachten** rekening gehouden wordt.

Dat doet men toch niet, als men geen goed vriend is.

Als wij van het rechtmatige van een verlangen, of van de rechtvaardigheid van een klacht overtuigd zijn, zullen wij de eerste zijn om daarvoor in de bres te springen.

En vele verlangens zijn rechtmatig. Met de vervulling ervan zal geheel Aruba gebaat zijn.

Dit neemt niet weg, dat wij op een of ander punt van mening kunnen verschillen. Over de mate van rechtvaardigheid van een of andere klacht valt te twisten. Vooral als met het vervullen van een verlangen enorme sommen gemoeid zijn, gaat het niet aan om het maar erop te wagen. Dan is het degelijk eis van goed beleid, om te wikken en te wegen, — om de zekere uitgaven af te wegen tegen de vermoedelijke voordelen, — om degelijke argumenten te vragen, op grond waarvan men redelijkerwijs kan aannemen, dat de voordelen tegen de onkosten zullen opwegen.

Anders zijn zulke uitgaven niet verantwoord.

Het gaat er niet om of wij Aruba geen mooie haven gunnen. Wij gunnen Aruba alle goeds.

Doch de kwestie is: zijn de uitgaven ervoor verantwoord, d.w.z. uitgaven, in die mate, als door sommigen verlangd wordt.

Zodra men ons daarvan zal overtuigen, kan Aruba erop aan, dat wij loyaal zijn zijde zullen kiezen, — in de havenkwestie, zo goed als in de vele, door ons opgenoemde, en met nog vele andere aan te vullen desiderata.

Voor één ding willen wij de Katholieken van Aruba nog waarschuwen.

De „Opmerker van Aruba", — door iedereen sinds jaar en dag gekend, — zet boven zijn ingezonden stuk: „Het Katholieke Blad „Amigoe di Curaçao tegen de belangen der Katholieke bevolking van Aruba".

Wat is de bedoeling van den Opmerker, met deze twee Katholieke grootheden tegen elkaar uit te spelen?

Blijkbaar geen andere, dan onenigheid te zaaien in het Katholieke kamp, om later, vooral in de tijd der verkiezingen, van deze onenigheid te profiteren.

Katholieke van Aruba, let op uw zaak.

Het gaat hier om geen Katholiek belang, — het gaat om een zuiver economisch belang, dat geheel Aruba aangaat, Katholiek zowel als andersdenkend. Wanneer het zuivere Katholieke belangen betreft, dan kan Katholiek Aruba gerust zijn. Dan staan wij achter Katholiek Aruba als één man, om deze Katholieke belangen te verdedigen.

Nu het echter een belang betreft, dat geheel Aruba aangaat, is er geen enkele reden, om het Katholiek zijn van de Amigoe te stellen tegenover het Katholiek zijn van het overgroot deel der bevolking van Aruba. Dit kan alleen tengevolge hebben, dat de zaak, waarom het gaat, vertroebeld wordt.

En hiermee nemen wij afscheid van „El Despertador" en sluiten onzerzijds het debat, vooral ook omdat het zakelijke element geheel op de achtergrond verdwijnt voor persoonlijke elementen.

De houding der Katholieken bij de kabinetsformatie.

Een waarderend artikel van Prof. Goudriaan.

De jongste Kabinetsformatie heeft veel deining en commentaar uitgelokt.

Intussen dat men ook in vrijzinnige kringen beu wordt van de vaak even ongerijmde als dwaze beschouwingen in de lib. en neutrale pers, bewijst een artikel van de niet rechts georiënteerde prof. Goudriaan in het jongste nummer van de Groene.

Merkwaardig is wel de overeenkomst van Prof. Goudriaan's beschouwingen met ons artikel, geschreven direct na het bekend worden van het Kabinet.

Deze vrijzinnig hoogleraar schrijft o.m. het volgende:

„De vorming van een parlementair kabinet uit de drie rechtse partijen moet ten zeerste worden toegejuicht, omdat zij te rechter tijd en voorgoed een einde maakt aan de half-fascistische legende van de sterke man, omdat zij door het verbreken van de verbindingen met enkele conservatieve groeperingen redelijke mogelijkheden schept voor een vruchtbare economische politiek en bo-

DE DOOD VAN DE SLAAF.

Door Gunnar Gunnarson.

De Universiteit van Hamburg heeft de grote Hendrik-Steffensprijs van het jaar 1937 toegekend aan de IJslandse dichter Gunnar Gunnarsson, van wie wij hier de volgende novelle brengen uit zijn boek „De brandende steen."

Koningin Ragnhild had een slaaf, die Ake heette. Hij was een Deen. Alles wat Ake maakte of knutselde, deed hij voor koningin Ragnhild. Hij gaf zich geheel over aan de arbeid en vond steeds iets nieuws, het werk sterkte en troostte hem. Want nu was hij een man aan het worden, een man, die hield van koningin Ragnhild en alleen van haar. In zijn twintigste levensjaar maakte Ake een slede, die zijnsgelijke niet had. Dit werk maakte hem gelukkiger, dan een werk ooit gedaan had. Nu was de slede bijna klaar, bij het feest van de zonnekeer moest hij voltooid zijn.

In die winter was een hoofdman uit het Noorden de gast van koningin Ragnhild. Vanwege het ijs kon hij nog niet terug, en hij scheen het niet eens te betreuren. Toen koningin Ragnhild eens naar de slede kwam zien, merkte zij op, hoe goed het was dat er twee plaatsen in de slede waren. Daarbij zag zij hem aan en lachte; deze blik, deze glimlach bedroefde Ake — geen van beiden gold hem, dat wist hij. Zij was immers een koningin, en hij maar een slaaf. Maar nu zij hier weer bij hem stond in haar kleurig gewaad, dat haar schone gestalte omsloot, wilde hij deze woorden vergeten en zijn fantasie de vrije teugel laten. De koningin prees hem voortdurend over zijn slede, en zij zeide zelfs dat hij de beste was in zijn vak. Maar haar woorden van lof deden nu pijn in zijn borst. Het kon wel zijn dat er geen betere smid of houtsnijder was, maar hij was Trond niet uit het Noorden; Trond was boven alle lof verheven. De ene schenkt men zijn liefde, aan een ander woorden van lof. Ake verwenste die Trond

Zelden had een gast zo lang aan het koninklijk hof vertoefd als Trond, en het was geen geheim meer, dat hij de genegenheid van de koningin voor zich gewonnen had. Ake begreep het niet. Nog minder begreep hij dat Trond, die de liefde van de koningin had, nog een ander meisje, Gerd genaamd, beminde. Trond bezocht haar dagelijks in het geheim, en de koningin scheen er niets van te weten. Ake begon Trond uit het Noorden te haten.

Om zijn gedachten te verdrijven werkte hij aan zijn slee, tot het zweet in stromen over zijn gezicht liep, maar het lukte hem niet zijn haat tegen Trond van zich af te zetten.

Op een goede dag gebeurde het, dat Trond in de hof rondliep. Het was kort voor het zonnefeest, en er was veel drukte. Ake was klaar met zijn slede en poetste er lustig op los. Af en toe wierp hij een vluchtige blik op Trond, die vloekend naar het meisje Gerd zocht. Plotseling kwam hij naar Ake toe, bleef in de deur van het sledehuis staan, en vroeg uit de hoogte: „Waar is Gerd?"

Ake antwoordde niet. Hij poetste verder. Trond keek hem spottend aan. Toen de slaaf nog niet antwoordde, vond Trond het boven zijn waardigheid kwaad te worden, en hield zijn toorn in. „Ben je doof of stom, slaaf?" vroeg hij en spuwde hem in het gezicht. Daarna keek Trond hem de rug toe.

Zonder zich eerst de tijd te gunnen, het speeksel van zijn gezicht te vegen, greep Ake een speer, die naast de deur stond, en slingerde die naar Trond. De speer trof hem in de rug, tussen de schouders en doorboorde hem geheel. Als iemand, die over een grote steen valt, zo viel Trond voorover en bleef liggen. Hij bewoog niet meer. De speer moest zich hebben vastgezet in de vastgetrapte sneeuw, want hij bleef rechtop staan. Een ogenblik wankelde hij van links naar rechts, maar bleef tenslotte staan met een scherpe hoek boven Tronds hoofd.

Koningin Ragnhild kwam toegelopen, bleef staan, en keek van de gevallene naar de slaaf in de deur van de hut. Nu zij Ake beschouwde, viel het haar voor de eerste maal op, hoe schoon hij was. Weinige krijgers hadden de speer zo prachtig en zo zeker kunnen slingeren als hij. Zij ging naar hem toe, staarde hem een ogenblik aan, en vroeg: „Waarom heb je dat gedaan?"

„Hij heeft mij in het gezicht gespuwd!" zeide Ake, zonder op te zien.

„Waarom deed hij dat?"

Een ogenblik zweeg Ake, maar zeide dan: „Hij vroeg waar Gerd was."

„En waarom heb je hem niet geantwoord?"

„De mesthond moet zijn teef zelf maar zoeken." Ake's stem sidderde.

De adem stokte Koningin Ragnhild in de keel. De grote wambuis, het enige kledingsstuk van de slaaf, zat nauw rond de sterke, jonge gestalte. Haar blik bleef rusten op de gespierde armen en benen. Zelfs als hij stilstond kon men de lenigheid van zijn spieren bespeuren. Een rode glans lag op de wangen van de koningin. Zij ademde heftig; zij zag in dat deze man liefde voor haar gevoelde, en zij voor hem, en... dat deze man een slaaf was.

Bijna had zij luid geroepen, maar zij beheerste zich.

Vastbesloten keerde zij de slaaf de rug toe, en wenkte enkele lieden in haar omgeving. Dan keerde zij zich weer tot Ake. „Is de slede zover klaar, dat hij ingespannen kan worden?" vroeg zij bevend.

„Ja!" antwoordde Ake zacht.

„Span de slede in," beval zij aan een paar mannen, grijp de slaaf en leg hem daar bij de bomen over de weg."

Terstond grepen zij Ake, maar deze maakte zich van hen los, en zei met opgeheven hoofd: „Het is niet nodig mij te boeien, ik zal zelf daar gaan liggen."

De mannen talmden en keken naar koningin Ragnhild, die zwijgend toekeek. Ake wachtte niet; hij ging trots heen, en ging op de bepaalde plaats over de weg liggen. Hij wist wat er gebeuren zou: over enkele minuten was hij dood. Maar het was goed zo. Nu was toch alles uit, en Trond had hij nog kunnen neerleggen. Geen ogenblik dacht hij eraan om genade te smeken. Sterke mannen spanden twee hengsten voor de slede. Ake hoorde het stampen van hun beslagen hoeven op de harde sneeuw. Hij lag op zijn rug en staarde voor zich uit.

Toen de paarden voorgespannen waren, sprong de koningin in de slede en greep de teugels. Een ogenblik hield zij de beesten terug. Een stem in haar binnenste deed haar geloven, dat zij bang was. Dan liet zij de teugels vieren en de hengsten snelden er op los. Een ogenblik later lag de slaaf met verpletterde borst en gebroken beenderen bloedend in de sneeuw.

Koningin Ragnhild hield de slede in, liep terug, en staarde nog een ogenblik naar de slaaf. Dan keerde zij zich tot de omstaanders.

„Verbrandt de slede!" beval zij kortaf. „Die daar moet tot morgen blijven liggen."

Dan ging zij rustig terug, de hof over.

venal, omdat zij de terugkeer betekent tot goede parlementaire praktijk, die behalve een krachtige regering, ook een krachtige oppositie tot voorwaarde heeft.

Alle spinsels der fantasie over de ideale kabinetsformateur, die zonder enig overleg met de gekozenen des volks zijn eigen programma zou opstellen en in volkomen onafhankelijkheid zijn medewerkers zou kiezen, zijn met één slag weggevaagd.

Er heeft een zeer veelvuldig en zelfs een zeer langdurig overleg met de leiders der daarvoor in aanmerking komende kamerfracties plaats gehad en tenslotte is het niet de individuële wil van de kabinetsformateur maar de collectieve wil der meerderheidspartijen geweest, welke heeft gezegevierd.

Dat dit resultaat in strijd zou zijn met de duidelijk uitgesproken wil der kiezers kan alleen worden volgehouden door hen, die met de elementaire rekenkunde op ietwat gespannen voet staan. Men behoeft niet te betwisten, dat de premier door zijn persoon 4 pCt. der kiezers meer op zijn lijst heeft doen stemmen dan overeenkomt met de kracht der Anti-Revolutionnaire partij. Eveneens kan men geredelijk toestemmen, dat de Vrijz. Dem. Bond 1 à 2 pCt. der kiezers meer op zijn lijst heeft verenigd door de figuur van Mr. Oud. Maar wat betekenen deze 6 pCt. tegenover de 48 of 49 pCt. van het Ned. volk, welke niet onder invloed van bepaalde personen, maar door de objectieve kracht der beginselen, zich gebonden voelden aan de drie rechtse partijen?

Niet het kleine bergje heen en weer waaiend stuifzand behoort de doorslag te geven, maar het soliede blok der vaste kiezers, dat alleen bestendigheid vermag te geven aan de politieke ontwikkeling.

De vertegenwoordigers der R.K. S.P. hebben bij de kabinetsformatie een grote rol gespeeld. Dit is ook precies zoals het behoort. De R.K.S.P. is niet alleen de grootste en sterkst georganiseerde politieke partij in Nederland, zij is te rechterzijde aanzienlijk groter dan de beide andere partijen tezamen en bovenal: zij heeft de laatste jaren een voortreffelijke politiek gevoerd, die gedragen werd door een diep verantwoordelijkheidsbesef voor het welzijn van het gehele Ned. volk.

Men zegt, dat het hoofdzakelijk aan haar invloed te wijten is, dat het kabinet een zo grote wijziging heeft ondergaan en dat met name de vertegenwoordigers van Liberalen en Vrijzinnig-democraten uit het nieuwe kabinet zijn geweerd.

„Maar men ziet daarbij geheel over het hoofd, dat de Katholieke Kamerfractie reeds in 1935 na het uittreden van minister Steenberghe zich van de aanpassingspolitiek heeft los gemaakt. Enkele maanden daarna werd deze breuk geaccentueerd door de vraag van minister Colijn aan de heer Aalberse of hij vertrouwen stelde in de economische politiek der regering, waarbij deze naar eer en geweten ten antwoord moest geven, dat dit vertrouwen bij zijn fractie niet aanwezig was. De daarop gevolgde opdracht aan Mr. Alberse tot vorming van 'n kabinet op de breedst mogelijke basis, is onmiddellijk afgestuit op de botte weigering van de heer Joekes namens de Vrijz. Dem. fractie.

Spreekt het dan niet vanzelf en is het niet zeer te loven dat de Katholieken thans de gelegenheid hebben aangegrepen om zich te ontdoen van de medewerking van hen, die in schijn hun bondgenoten in het kabinet, in werkelijkheid de bewakers zijn geweest, die hen in het verleden tot machteloosheid hebben gedoemd?

Dit moge een slechte beloning zijn voor de bekwaamheid en de onbaatzuchtige toewijding, die de vrijzinnige ministers zonder enige twijfel in het verleden onder zeer moeilijke omstandigheden hebben betoond, het is een eis van democratie, dat de verantwoordelijkheid voor het voeren van goede economische politiek zwaarder weegt dan gevoeligheden tegenover enkele personen.

Een politieke partij als de Katholieke, die een zo grote en vaste plaats in het Ned. volk bekleedt, kan zich zelf van deze conservatieve politiek niet het slachtoffer maken. Het Ned. volk moet haar dankbaar zijn, dat zij thans aan de gevaarlijke overheersing van een conservatieve minderheid een eind heeft weten te maken."

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het wereldnieuws is schaars. Van de Spaanse fronten hebben de oorlogscorrespondenten de indruk, dat aan beide zijden de oorlog begint te verflauwen.

De kwestie tussen China — Japan in het Verre Oosten schijnt ook al als een kaars te zullen uitgaan, zo schaars zijn daarover de berichten.

En op de non-interventie-commissie schijnt in werkelijkheid de domper gezet te zullen worden, nu Rusland alleen van alle staten geweigerd heeft de Engelse voorstellen te willen ingaan.

Naar aanleiding hiervan is er echter dezer dagen een briefwisseling geweest tussen Chamberlain en Mussolini, die de grootste aandacht gevraagd heeft van het huidige Europa en waarbij Chamberlain schijnt te willen komen tot de samenstelling van een Nieuw West-Pact, waar de Westerse Mogendheden nog al veel voor schijnen te voelen.

We zullen dus binnenkort wel conferenties en beraadslagingen krijgen over de totstandkoming daarvan.

Vermoedelijk zal ook de Volkenbond daar nog bij te pas moeten komen. Want op de vraag van Italië in zake de erkenning van het Italiaanse Imperium in Abessynië, heeft Chamberlain geantwoord, dat dit niet door Londen, maar door Genève zal moeten beslist worden.

Maar de Heren zullen eerst op Vacantie moeten, want het is al ver over tijd of... moeten oogsten, zoals in Duitsland.

Ondanks de geweldige grootdoenerij naar buiten, schijnt het daar economisch, ondanks de „Geef ons 4 jaren tijd" er toch wel erg slecht te gaan.

De vorige week hebben we reeds iets geschreven over de maatregelen der graanoogst, wat toen door Duitsland werd aangekondigd als een maatregel van „graanpolitiek", niet als noodmaatregel.

Thans blijkt wel, dat in Duitsland de graanoogst niet alleen mislukt, maar bovendien nog slecht is, door de inferieure kwaliteit van het uitgezaaide graan.

Deze mislukking van de oogst zijn factoren, waar geen Hitler wat aan doen kan, maar wel de God, die in Duitsland vreselijk vervolgd wordt.

Bovendien heeft Duitsland geen deviezen om in het Buitenland te kopen.

Men hoopt nu nog ongeveer 45 millioen ton aardappelen te kunnen rooien en hiermede het tekort aan graan aan te vullen. Een speciaal decreet is uitgevaardigd dat van nu af aan het brood met een groot percentage aardappelmeel gemengd zal moeten worden. Tot nu toe was het reeds ten strengste verboden om zuiver graanbrood te verstrekken en is reeds enkele jaren een meng-gebod ingevoerd.

Ook wat de andere veldproducten betreft, waarvan de oogst beneden alle verwachting gebleven is, zal een nieuw distributiesysteem worden ingevoerd. De Naziregering zal ongeveer tienduizend controleurs aan het werk zetten, teneinde de boeren te dwingen om, met uitzondering van dat wat zij voor hun eigen levensbehoeften nodig hebben, al hun producten tegen een vastgestelde prijs aan centrale stapelbureaux in te leveren.

Blijkbaar vreest men voor verzet en worden de boeren door bedreigingen met zware straffen en beroepen op hun patriottisme, tot het brengen van deze offers aangespoord.

De komkommertijd voor de pers is gewoonlijk een vruchtbare tijd voor de persiend.

Zo lazen we in de Beurs van Maandagavond:

VON ROSENBERG OVERLEDEN.

Berlijn, 2 Augustus: Minister von Rosenberg, die enkele jaren geleden Duitsch gezant was, is gisteren plotseling overleden. Rosenberg, die gedurende meerdere jaren een vooraanstaande post in de Nationaal Socialistische beweging bekleed heeft, moest zich later terugtrekken, toen meer extremistische stroomingen in de partij de overhand kregen, hoewel hij zich nooit geheel uit de partij teruggetrokken heeft, moest hij zich op den achtergrond houden, toen het bleek, dat zijn tegenstander Goebbels steeds meer op den voorgrond trad.

Rosenberg heeft zich tevens een naam gemaakt door zijn geschriften over het zoogenaamde nieuwe Heidendom en het Duitse ras en ten deele mag men hem beschouwen als den grondlegger van De Duitsch-Nationaal-Socialistische ideologie, in zooverre hierbij van ideologie sprake is.

Hoewel het bericht, voor iemand die enigszins met de Duitse kultuur en goddienst-Philosoof Alfred Rosenberg, op de hoogte is, zoveel onwaarschijnlijks en tegenstrijdigs bevat, hoorden we toch reeds van verschillende zijden de mededeling.

En... Rosenberg is dood!

De Curaçaosche Volkskrant echter vormt nog al eens een goede corrector voor de buitenlandse berichtgeving van de Beurs en zo gaf deze ook thans de oplossing in het volgende bericht:

Berlijn 1. De voormalige Duitse minister voor buitenlandse zaken, Frederic von Rosenberg, stierf vandaag in zijn woning te Berlijn. Von Rosenberg verloor zijn portefeuille verschillende jaren geleden en leefde sindsdien in afzondering.

We hebben eenvoudig te doen met 2 Heren Rosenberg.

De diplomaat Hans Frederic, die geboren in 1874, gezant was in Wenen en Kopenhagen en in 1922—23 Minister van Buitenlandse Zaken en daarna Gezant in Stokholm.

En deze is thans overleden!

Maar de bekende Alfred Rosenberg, geb. 1893, de schepper der Nation. Soc. ideologie, de schrijver van de Mythus des 20 Jahrh. en de huidige Duitse Kultuur Minister is een geheel ander persoon en vermoedelijk, daar we op zulk een afstand nooit zeker weten, wat de laatste 12 uren met iemand gebeurd is, nog springlevend.

Nog een ander sensationeel bericht knipten we uit de Curaçaosche Volkskrant.

de Normandië vestigde een nieuw record voor de reis naar het Westen, toen het vannacht om 1 minuut voor middernacht voorbij Ambrose Light voer. Het volbracht de reis van Bishop's Rock, Engeland, naar de V.S. in 23 uur 2 minuten. Het oude record van de „Queen Mary" was 4 dagen 27 minuten. De „Normandië" bereikte een gemiddelde van 30.56 knopen op deze reis. De afgelegde afstand bedraagt 906 mijl.

Een reis van 23 uur en 2 minuten!!

Dan kunnen de Clippers die thans proeftochten doen over de Noord-Atlantic, wel voor goed worden opgeborgen.

Maar er zullen nog wel 3 dagen bij geteld moeten worden.

Verder valt nog mee te delen, dat in Duitsland een 4 tal terechtstellingen hebben plaats gehad van spionnen, die met de bijl berechtigd zijn.

Dan is er in Frankrijk een monument opgericht voor gesneuvelde Amerikanen in het Argonnenwoud. We weten niet het hoeveelste, maar we herinneren ons indertijd een heel tijdschrift vol te hebben gezien van deze oorlogsmonumenten.

En ten slotte is bij een nieuwe arrestatie van vooraanstaande Russische bolsjewieken ook Bela Kun terechtgekomen, die in 1919 vier maanden Boedapest terroriseerde en daar 600 mensen liet ter dood brengen.

Hij werd verdreven door de tegenwoordige rijksbestuurder Horthy. Later terroriseerde Bela Kun nog in de Krim en thans is hij het slachtoffer geworden van het axioma, dat de revolutie haar eigen kinderen doodt.

BUITENLAND.

Nieuwe Duitse methoden om bisschoppen te belasteren.

Thans de bisschop van Spiers het slachtoffer?

Zoals men weet worden de processen met een politieke grondslag in Duitsland achter geheime deuren behandeld. De pers wordt niet toegelaten en alleen verdedigers die het vertrouwen hebben van de rechtbank worden aanvaard. Maar het officiële Duitse Nieuwsbureau het z.g.n. D.N.B, dat ressorteert onder het propaganda ministerie van minister Goebbels geeft van een dergelijke rechtszitting wel een verslag. Het laat verdachten getuigen verklaringen afleggen, die ze nooit algelegd hebben.

De bisschop van Trier stond enige tijd geleden als getuige terecht in een z.g. zedenschandaal. Mgr. Bornewasser zag twee dagen later in de courant een verklaring door hem afgelegd, welke van a tot z onjuist was. Alle pogingen tot een rectificatie mislukten. Zodat de bisschop zich tot het buitenland moest wenden om daar in de pers een rectificatie te krijgen.

Enkele weken later moest hij weer als getuige verschijnen. Hij vroeg de president de garantie, dat preeies zou gepubliceerd worden, wat hij zeide. Deze kon hem deze garantie niet geven. Toen weigerde de bisschop als getuige op te treden en hij bleef bij die weigering ondanks alle dreigementen van Openbaar Ministerie en president. Bedreigingen die men tenslotte tegenover de bisschop durfde uit tevoeren.

Daarop heeft de bisschop van Spiers Mgr. Ludwig Sebastian terecht staan, in een zaak van een 67-jarige katholiek priester Joseph Schröder, pastoor te Deidesheim die in een predicatie de gouwleider van de Saar beledigd zou hebben. Er verscheen van de zijde van D.N.B. een verslag van deze rechtszitting. Wat de pastoor precies gezegd heeft, wordt niet vermeld, alleen lezen we, dat met het oog op de hoge leeftijd van de pastoor en zijn blanco strafregister de rechtbank geen gevangenisstraf wilde opleggen, maar volstond met een boete van 200 mark.

Maar dan vertelt het D.N.B. dat bij deze rechtszitting de bisschop van Spiers. als getuige gehoord, zou erkend hebben. dat hij onjuiste tendenze bericht, om de Duitse regering valselijk te beschuldigen. had doorgegeven aan Kard. Pacelli te Rome.

Men voelt op zijn klompen, dat dit een nieuwe leugen is. Waarschijnlijk is het dat de bisschop heeft erkend een bepaald bericht, dat het D.N.B. 'n tendenz bericht noemt om het Duitse regiem te benadelen, heeft doorgezonden aan Rome.

Maar dat een hoogstaand prelaat als Dr. Ludwig Sebastian, bisschop van Spiers leugenachtige berichten over Duitsland zou doorsturen naar Rome, daar ligt de laster zo dik op, dat we ons slechts kunnen verbazen over een mentaliteit van het D.N.B., dat denkt, dat het publiek zo iets slikt.

Intussen komt hier weer duidelijk aan het licht het ingemene systeem van deze z.g. geheime processen waarvan later een zeer tendentieus verslag gegeven wordt.

De broer van Woroschiloff wordt geestelijke.

De jongste broer van de minister van Oorlog, Woroschiloff, Sergius, 39 jaar oud, en die tot nu toe in het leger heeft gediend, heeft officieel zijn ontslag aangevraagd met de bedoeling geestelijke te worden.

In een brief aan zijn broer, de minister van Oorlog, deelt hij zijn besluit mede en verklaart, dat hij Russisch geestelijke wil worden, want dat alleen het ware Christendom nu kan geven wat het het Communisme met zijn materialistische leer niet gegeven heeft. Hijzelf, verklaarde hij dan tenslotte, hoopte dat de partij en de regering de nieuwe grondwet van Stalin ernstig zou opnemen en een einde zou maken aan de godsdienstvervolging.

De minister van Oorlog heeft een schrijven gericht aan de Godlozenbonden van Moskou, waarin hij zich ten zeerste vertoornd toonde over de houding van zijn broer. Hij schreef dat deze stap van zijn broer een duidelijk teken was, dat de godlozen-beweging niet scherp genoeg tegen de vijanden van het communisme is opgetreden en dat hij zelf zijn broer veracht. Men verwacht dat de broer van Woroschiloff in hechtenis genomen en verbannen zal worden, zo dat hij niet in staat zal zijn zijn roeping te volgen.

Dochter van een Japanse minister bekeerd.

Met Pinksteren is een dochter van de bekende Japanse minister van Financiën en oud minister-president Takahashi korokyo, die in Februari 1936 bij een politieke aanslag om het leven kwam, door het H. Doopsel in de Katholieke Kerk opgenomen.

De minister-president, die de opvoedingsmethode der Katholieke zusters naar waarde schatte, liet zijn dochter opnemen in een van de katholieke instellingen van Tokio. Daar leerde Theresia, aldus haar Doopnaam, de katholieke godsdienst kennen en waarderen.

Ook na haar huwelijk bleef zij in relatie met de school, zonder echter de beslissende stap te doen. Toen haar man het vorig jaar naar Nagoya overgeplaatst werd, kwam zij naar de katholieke missie, vroeg om doopondericht en bezocht regelmatig de godsdienstoefeningen.

DUITSLAND DOOR ZIJN VRIENDEN GEVONNIST.

„Bolsjewisme naar de geest" en „grofste materialisme" gelaakt.

Twee maanden geleden publiceerde de bekende Hongaarse schrijver Stephan Lendvay een brochure over nationaalsocialisme en Christendom, die een oplage had van 100.000 exemplaren.

Kort daarop volgde Közi Horvath met een andere brochure, getiteld „Nieuwheidendom in nationale kleur", die in 500.000 exemplaren gedrukt werd en eveneens spoedig uitverkocht was. Beide geschriften hebben in Hongarije groot opzien gebaard en zullen een diepe invloed hebben.

De brouchures zijn echter niet tendentieus. Ze zijn zeer zakelijk gehouden en de schrijvers tonen zoveel liefde en achting voor de Duitse cultuur, dat het belachelijk zou zijn, ze ook maar in het minst van onjuiste vooroordelen en eenzijdige voorlichting te betichten.

De beide auteurs gelden als uitgesproken vrienden van Duitsland en hebben tot nu toe altijd de pro-Duitse buitenlandse politiek van Hongarije warm verdedigd.

Stephan Landvay was bovendien een hartstochtelijk voorvechter voor de zuivering van het Hongaars openbare leven van verschillende Joodse invloeden en Közi Horvath schreef in de kolommen van „Uj Magyarsag" nog zeer lofprijzend, toen de Hongaarse openbare mening al lang de rug had toegekeerd aan het nationaal-socialisme wegens zijn uitwassen.

Stephan Lendvay is een van de voornaamste auteurs uit het Katholieke kamp en Közi Horvath, die vroeger professor was in de theologie te Raab, is op het ogenblik secretaris-generaal van de Katholieke actie in Hongarije.

In nu vellen juist deze twee auteurs, wier sympathie voor Duitsland algemeen bekend is, een vernietigend oordeel over de dwalingen en het nieuw-heidendom van het nationaal-socialisme.

Beide auteurs moeten constateren, dat er tussen Hongarije en het Duitsland van heden geen culturele gemeenschap kan bestaan, zolang het nationaal-socialisme een wereldbeschouwing toegedaan is, die vijandig staat tegenover de cultuur van het avondland en die de poort opent voor het bolsjewisme naar de geest door de verspreiding van het grofste materialisme...

De cultuurpolitieke kloof, die tussen het nationaal-socialistische derde rijk en Hongarije ontstaan is, zal langzamerhand ook de buitenlandse politiek van Hongarije in een andere richting dringen en de eens zo warme sympathieën van het Hongaars volk voor Duitsland zullen ten slotte geheel verdwijnen.

Közi Horvath vraagt zich af, of het derde rijk misschien te elfder ure nog tot een ander inzicht zal komen. Maar na de jongste gebeurtenissen in het derde rijk meent hij deze vraag ontkennend te moeten beantwoorden.

Zo verliest het derde rijk in Hongarije één zijner beste vrienden.

President Roosevelt en de Pauselijke Encyclieken.

De Directeur van de „Catholic Times" dr. Grimley die juist van een studiereis door Noord Amerika is teruggekeerd, verklaarde aan de journalisten dat President Roosevelt tijdens het onderhoud dat deze hem in het Witte Huis had willen toestaan, met nadruk had te kennen gegeven, dat de bestudering der Pauselijke Encyclieken voor de President van zeer groot voordeel was geweest bij de beoordeling van de verschillende sociale problemen.

Dr. Grimley die de toekomst voor de Ver. Staten zeer optimistisch beoordeelt, verklaarde verder dat de Katholieke Kerk in de Ver. Staten volkomen is ingesteld op de nieuwe problemen die zich daar thans stellen. Vooral het katholiek onderwijs is in Amerika met reuzen schreden vooruitgegaan.

NEDERLAND.

HET KATHOLIEKE LEVEN IN DE JAMBOREE.

Op de Padvinderswereldjamboree te Vogelenzang zal het Katholieke Geloof zich deze week breeduit kunnen manifesteren. In volle luister zullen de katholieke padvinders van alle landen hun godsdienst kunnen beleven en zich overtuigde volgelingen van de Eucharistische God kunnen tonen.

Daartoe is in het midden van het terrein een eenvoudig doch schoon openluchtaltaar opgericht van grootse vormen. Op een groot open veld, van alle zijden goed zichtbaar, nabij het oude landhuis, verrijst het tegen een achtergrond van prachtige bomen naar een ontwerp van de Utrechtse architect W. A. Maas, die ook het openluchtaar op de eerste Ned. Katholiekendag te Utrecht heeft ontworpen. De N.V. Bouwbedrijf Gebr. Schiphorst te Haarlem heeft het altaar opgebouwd.

De totale hoogte bedraagt 10 Meter, de totale breedte 16 Meter. Van de begane grond af leiden 8 treden naar een groot platform, waarop het altaar, dat zelf drie treden heeft is opgericht. De vrije ruimte vóór het altaar op het platform bedraagt niet minder dan 65 vierkante Meter. Vier hoge zuilen van ieder 8½ Meter lengte dragen het grote zachtglooiende cirkelvormige dak boven het altaar. De zuilen zijn aan hun top versierd met koperen tulpenbladen rondom, te zamen 'n bloem vormend, waarvan de zuil de stijl en stengel is.

Op het dak, dat een diameter van 12 Meter heeft, komt rechtop een grote ronde schijf van anderhalve M. middellijn met daarboven een Kruis. Aan beide zijden van de schijf staan op het dak een halve Meter hoge letters. Aan de ene zijde is zo het woord Pax, aan de andere zijde het woord Christi te lezen.

Op het altaar zelf verrijst evenzo een kruis en wel van 5 Meter hoogte, de zijarmen zijn 2½ Meter lang. Het altaar krijgt de vorm van een tombe en erop een klein tabernakel.

Om het altaar staat in de rondte van het cirkelvormige platform een glazen wand van 4.25 Meter hoogte. Deze wand dient ter bescherming tegen slagregens en wind, terwijl het glas toch het natuurschoon, dat de achtergrond van het altaar is, zichtbaar laat.

In verband met de korte tijd dat het altaar dienst zal moeten doen (de jamboree zal immers slechts tien dagen duren), is alles van een materiaal: vurenhout, triplex, doek enz. gemaakt.

Hoewel ieder subkamp een eigen altaar heeft, waar dagelijks de H. Mis zal worden gelezen, worden de grootse openbare plechtigheden aan dit altaar gehouden. De Pauselijke Internuntius, Z. Exc. Mgr. P. Giobbe, heeft op Zondag 1 Augustus hier een pontificale H. Mis opgedragen, waarbij 10.000 padvinders aanwezig waren. De plechtigheid werd opgeluisterd door een harmonie van Fransen, Nederlanders en Polen, daarna werden religieuse liederen ten gehore gebracht. En ook de 2de Zondag van Augustus wordt er een plechtige Hoogmis opgedragen. Op Eerste Vrijdag, 6 Augustus, zal Mgr. Huibers, Bisschop van Haarlem, een stille H. Mis aan het altaar celebreren met algemene H. Communie der padvinders. Dan wordt er ook een nachtelijke aanbidding van het Allerheiligste gehouden, waarbij brandende fakkels voor de verlichting zullen zorgen.

Voor het altaar op het veld zijn paaltjes geslagen, die vakken vormen. In ieder vak kunnen 200 jongens knielen.

Er was totaal op ongeveer 8000 jongens gerekend. Maar het blijkt uit de laatste telegrammen dat er 10.000 katholieken aanwezig waren. Voor ieder vak staat een communiebank en veertig priesters kunnen tegelijk de H. Communie uitreiken.

Achter het altaar is een tent als sacristie.

In de nabijheid van het openluchtaltaar is op het veld een Mariakapel, ook zeer eenvoudig en landelijk. Enige bomen vormen de muren van deze kapel. Aan de bomen is een doek opgehangen, beschilderd door Lambert Simon en ervoor enige bidstoelen.

Het geheel is in de geest van de padvinderij en het landelijk schoon gehouden. Eenvoud is het kenmerk van het ware en goede en dat is hier op schone wijze doorgevoerd, zonder afbreuk te doen aan het plechtige en indrukwekkende dat iedere gewijde plaats moet bezitten. Reeds van verre is het altaar te zien en zijn hoge vormen zullen de jongens wijzen naar hun levensdoel, de Hemel, het Kruis tonend als de padvindersstandaard bij uitstek!

Uit de telegrammen vernemen we:

Tevens hadden Protestantse godsdienstoefeningen plaats, waarna de Minister van Onderwijs, Slotemaker de Bruine de kampen inspecteerde. De Minister verklaarde tegenover de pers dat hij zo gelukkig was dat elkeen in staat werd gesteld zijn religieuse plichten te vervullen en dat godsdienstoefeningen georganiseerd waren. De Minister meende dat de regeling perfect was.

Waar het openbaar onderwijs in de grote steden aan sterven zal.

In „Het Gezin" schrijft de heer van Meegeren, voorzitter van de Ned. R. K. Bond van Groote Gezinnen, over het sterk achteruitlopend openbaar onderwijs te Amsterdam:

Het valt niet te ontkennen, dat in de hoofdstad des lands een zeer belangrijke achteruitgang in leerlingen-aantal op de openbare scholen valt te constateren, terwijl dit verschijnsel zich niet voordoet op de bijzondere; integendeel, daar valt nog steeds een zekere stijging waar te nemen.

De „Volksschool" geeft cijfers, ontleend aan de uitgaven van het Centraal Bureau voor de statistiek en cijfers ontleend aan de Statistische Mededelingen van de Amsterdamse Afdeling Onderwijs.

We laten ze hier volgen:

Jaar	Openbaar	Bijzonder	Totaal
1931	64133	40587	104720
1932	62401	40785	103286
1933	59969	40882	100851
1934	57600	41970	98570
1935	55148	42902	97050

We zien hieruit het ontstellende feit, dat in 5 jaar tijds het totaal schoolgaande kinderen in Amsterdam afgenomen is met 7670. En dat terwijl in hetzelfde tijdsverloop de bevolking met bijna 25.000 zielen is toegenomen.

Rekent men nu gemiddeld 50 kinderen per klas, dan betekent dit, dat in die 5 jaren niet minder dan 153 leerkrachten overbodig zijn geraakt, of niet aangesteld behoefden te worden.

Maar dit betekent nog meer. En wel dat er alleen voor Amsterdam 7670 minder consumenten zijn dan voor 5 jaar terug. Echte consumenten, die nog niets produceren.

Wat een verlies voor de Middenstand! Hoeveel schoenmakers, kleermakers, winkeliers in ondergoederen, hoeveel bakkers, slagers, kruideniers om de meest voor de hand liggende categoriën maar te noemen zouden aan die zeven duizend zes honderd veertig consumenten een goede boterham kunnen verdiend hebben.

In die 5 jaar tijds zien we de openbare school achteruitgaan met 8985 kinderen en die v.d. bijz. school toegenomen met 2315 leerlingen.

Stel nu eens het uiterste geval dat die 2315 meerdere leerlingen aan het openbaar onderwijs waren ontvallen doordat de ouders overtuigd waren van het nut van 't bijzonder onderwijs, dan blijft er nog een vermindering van 6670 kinderen over, bij het openbaar onderwijs.

Een vermindering, die voor een zeer groot deel zich laat verklaren door 't feit dat 't rode Amsterdam geen kinderen meer wenst.

Socialisme en Neo-Malthusianisme kunnen in één adem genoemd worden.

Gemiddeld is het openbaar onderwijs in de laatste 5 jaar met 1800 leerlingen per jaar achteruitgelopen: het bijzonder onderwijs met 470 toegenomen. Ieder jaar jaar komen dus gemiddeld de totaalbedragen van beider richting een 22 à 23 honderd dichter bij elkaar.

Het totaal verschil bedraagt nu nog 12246. Als het Katholiek Volksdeel en de Prot. Chr. ouders trouw blijven aan hun beginselen omtrent de huwelijksopvatting, dan zullen we binnen een 5-tal jaren het feit beleven, dat ook in het rode Amsterdam de bijzondere school het wint in aantal leerlingen van de openbare.

Deze getallen zijn zeer leerrijk.

Ze laten duidelijk zien, dat de openbare school kapot gaat aan het Neo-Malthusianisme.

Als oud-Amsterdammer in de glorietijd van het Liberalisme, toen het openbaar onderwijs regel was en het bijzonder onderwijs nog zo weinig betekende, dat we wel 10 openbare scholen telden tegen één bij het bijzonder onderwijs, wilde ik even bovengenoemde getallen onder de aandacht brengen van onze lezers, omdat ze daaruit kunnen leren, hoe goed werk onze ouders hebben verricht met hun offers te brengen voor de bijzondere school. Deze heeft zich niet alleen gehandhaafd, maar ook uitgebreid, en zal zelfs in het rode Amsterdam straks de openbare school overtreffen.

De voorstanders van de openbare school nemen nu in Amsterdam alle middelen te baat om de teruggang te stuiten. Ze hebben zelfs een semi-officieel tintje gegeven aan hun pogingen door aan de ouders een briefje van het Stadhuis te sturen.

Maar dat is maar een lapmiddeltje.

Overtuigde ouders, die het bijzonder onderwijs krachtens hun beginselen opeisen, zullen zich daardoor geen zand in de ogen laten strooien.

5000 PADVINDERS NAAR AMSTERDAM.

De Curaçaose jongelui voelen er zich intussen al best op hun gemak.

We lezen in De Tijd:

De padvinders, die deelnemen aan de Wereldjamboree te Vogelenzang, zullen in de eerste helft van Augustus een bezoek aan de hoofdstad brengen.

Op 10, 11 en 12 Augustus zullen elke dag 5000 padvinders per trein naar Amsterdam komen om de stad te bezichtigen, waarbij de V.V.V. hun een folder, zo mogelijk in de landstalen, zal uitreiken. Na het bezoek aan de hoofdstad gaat het jeugdige gezelschap per boot naar Marken en Volendam, vanwaar het per tram naar Amsterdam terugkomt.

Woensdagmiddag hadden wij 'n onderhoud met Roland de Palm, de bronskleurige, even flinke als welwillende leider van de negen Curaçaose verkenners, die in Huize St. Aloysius in de Elandstraat hun kwartier hebben opgeslagen, om eens te vernemen, hoe de jongelui zich in de nieuwe omgeving weten te schikken en welke indruk de hoofdstad op hen heeft gemaakt.

De vrees, dat de jongelui eerst een periode van acclimatisatie zouden moeten doormaken, bleek volmaakt ongegrond. Integendeel! Zij voelen zich volkomen op hun gemak; met de pupillen van Huize St. Aloysius staan zij reeds op allerbeste voet en over de stad, zowel als over de behandeling die zij daar ondervinden, hebben zij niets dan lof.

Zeer tevreden zijn zij ook over de slaapgelegenheid en de kost in Huize St. Aloysius. Naar wij van interne zijde vernamen, doet de eetlust van een Curaçaose Verkenner niet onder voor die van de spreekwoordelijke Hollandse jongen. Het Nederlandse eten scheelt trouwens slechts in onderdelen van dat wat in Curaçao de pot schaft.

De eerste kennismaking met de Nederlandse verkennerij geschiedde Dinsdagavond met de Don Bosco-groep in de Chasséstraat. Het behoort tot de idealen van deze beweging, om rond alle verkenners, van alle nationaliteiten, een band van goede harmonie en kameraadschap te vlechten en bij deze eerste practische proefneming bleek dit ideaal boven alle verwachtingen bereikbaar. Zoals de leider zich uitdrukte: „We kwamen er als oude vrienden", en zoals een der jongeren dat spontaan aanvulde: „Zo echt broederlijk!"

Een grondiger contact met de stad en hare bevolking werd echter hedenmorgen tot stand gebracht op een winkeltocht, waarbij velerlei magazijnen en zaken werden bezocht. En het was merkwaardig om op te merken, dat vrijwel iedere verkenner de afeer van de stad op een andere wijze had aangevoeld. De kennis van steden is voor de verkenners blijven staan bij Willemstad, dat — ofschoon hoofdplaats van Curaçao — niet meer dan een provinciestadje is.

De verandering is dus wel groot en al was ieder ten zeerste prijzend, elk bleek — al naar zijn aard — door iets anders getroffen. De een sprak met lof van de mooie, grote huizen, een tweede scheen meer geïmporteerd door de drukte op straat, een ander vond merkwaardigerwijze „de straten zo netjes", zijn kameraad het Begijnhof „zo stil opeens". Anderen hadden meer oog voor zakelijke objecten, als de grote magazijnen, waarbij ze met eerbied dachten aan het vele geld, dat zij moesten hebben gekost, en met respect hadden toegezien bij het vele geld, dat daar onbewogen in de kassen werd gestreken. Dat had sommigen bepaald getroffen! Doch het allerleukste was een opmerking van een ander, klaarblijkelijk onder de indruk van het drukke leven en beweeg, zichzelve afvroeg: „Wat doen die mensen allemaal?"

Bij deze wandeling door de stad hadden de Curaçaoënaren, wier gelaatstint ogenblikkelijk de vreemdeling verraadt, natuurlijk veel bekijks — Amsterdammers zijn nu eenmaal bijzonder nieuwsgierig — doch hoegenaamd geen overlast. Integendeel zelfs! Voorzover zij iets wilden weten, werden zij van alle zijden welwillend en overvloedig ingelicht. Doch dat dan bij voorkeur in ruil voor andere berichten omtrent de plaats van hun herkomst en dergelijke.

Op den Dam had het maken van een kiek een oploop van nieuwsgierigen veroorzaakt, doch dat werd ogenblikkelijk goedgemaakt door de poppenkastspeler, die op staande voet een „Jamboree"-nummer opvoerde, welke creatie, onder de daverende vrolijkheid van omstanders en betrokkenen, culmineerde in de begrafenis van een padvinder „heilemaol uit de West" en dit op de welluidende tonen van „het treurmoppie van meheir Kopin".

CURACAO.

Overtreding Vergunnings-Verordening.

Door de Politie is tegen de 51-jarige logementhouder G. proces-verbaal opgemaakt wegens overtreding van de Vergunnings-Verordening. Een vrij grote hoeveelheid sterke dranken werd in beslag genomen.

Diefstal.

Door de 38-jarige vrouwspersoon A. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van enige aan haar toebehorende Loterijbiljetten van de Loterij Bond „Fortuna". Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

De Havenkwestie op Aruba.

De „El Despertador" van Zaterdag 31 Juli verscheen met een aantal artikelen tegen de Amigoe; in stijl en uitdrukking, die een illustratie zijn van wat we de vorige week schreven over de tragiek van Aruba.

Zelfs de Heer J. H. Eman mocht van Redacteur Kuiperi daarvoor een plaats in zijn blad ontvangen.

Na wat er onlangs tussen deze Heren is voorgevallen, zal menigeen denken aan Herodes en Pilatus, die vrienden werden.

We hebben er elders nog enige, maar dan ook de laatste aandacht aan gewijd.

We stellen onze lezers nog verder in kennis met verzonden radiogrammen.

Deze documenten in de „Style Eman" spreken voor zich zelf:

We citeren uit El Despertador:

Verzonden Radiogrammen.

In verband met de heerschende ontevredenheid op Aruba met betrekking tot de uitbaggering onzer haven, reproduceeren wij de volgende radiogrammen verzonden aan Zijne Excellentie Minister van Kolonien en aan de K.N.S.M. te Amsterdam:

„Zijne Excellentie Minister van Kolonien, Den Haag.

„Excellentie: Op landraadverkiezing van 977 slechts 7 stemmen door bestuurspersoneel w.o. Gezaghebber uitgebracht dus bestuurspolitiek, echter van volkszijde geen belangstelling evenzoo niet voor Koloniale Staten. Willekeurige bestuurshouding tegenover Raad van Politie en Kamer van Koophandel miskennend, is de aanleiding die achting en vertrouwen in Bestuur verjoeg en samenwerking onmogelijk maakt. Bevolking van Aruba, het meest aanzienlijk en Nederlands eiland dezes gebiedsdeel acht zich achtergesteld en genegeerd uit goedgeaardheid zich wel onderwerpende aan gezag echter onder uitgedrukte grieven een ongezond afbrekend toestand uitmakende. Verzoekend eerbiedig uitzenden commissie gelegenheid aanbiedende tot ontboezeming teneinde herschepping van gezonde verhouding in het nationaal als economische belang ten deze".

ROYAL

Amsterdam.

Agentschap op Curaçao bij onthouding van zijn moreele steun tot aangevraagde verbetering dezer haven zou ondermijnen de belangen uwer Maatschappij met betrekking tot dit eiland. Agentschap op Aruba staat aan onze zijde. Aangevraagde verbetering zal voordeel brengen voor uw lijn betreffende in en uitvoer via Aruba vooral verband nieuwe handelsrelatie met de Columbiaansche kustpoorten. Verzoeke uwe houding telegrafeeren.

Nasleep van Curaçaose zaak.

Voor de Krijgsraad alhier heeft indertijd terechtgestaan een brigadier bij de militaire politietroepen, omdat hij twee processen-verbaal verkeerd had opgemaakt en bovendien meineed had gepleegd.

Wegens valsheid in geschrifte gepleegd in 'n authentieke acte, het opzettelijk gebruik maken van een valse acte en meineed was hij door de Krijgsraad veroordeeld tot gevangenisstraf van één jaar en vier maanden.

Deze zaak is in hoger beroep voor het Hoog Militair Gerechtshof te 's-Gravenhage behandeld, waarvan we het verslag overnemen uit „De Tijd".

Beklaagde, die thans bij de politietroepen te Amsterdam dient, deelde mede, dat hij later met de echtgenoten van de vrouwen had gesproken, zodat de processen-verbaal door deze feiten hun onware inhoud verloren hebben.

President: Ja, maar dat was enkele weken later, toen de processen-verbaal al ingediend waren.

Beklaagde moest dat betwisten, doch uit de getuigen-verklaringen, voor de krijgsraad te Curaçao, was dit gebleken.

Wat de meineed betreft, de opgemaakte verklaring voor de kantonrechter was niet hardop voorgelezen, zodat beklaagde daarop geen aanmerking had kunnen maken. Anders zou hij dit zeker hebben gedaan.

Als getuige á décharge werd gehoord sergeant-majoor F. de J. te Amsterdam, die in Curaçao dezelfde functie heeft bekleed en verklaarde, dat de brigadiers in Curaçao het zeer druk hebben en dikwijls meer dan 15 processen-verbaal per dag opmaken. In zijn tijd was het zeer druk met overtredingen van de hondenbelasting en verkeersovertredingen. Een brigadier was eigenlijk 24 uur per dag in dienst.

Op een vraag van de verdediger, antwoordde getuige, dat de Curaçaose inlanders het bij hun verklaringen met de waarheid niet zo nauw nemen en dikwijls op een suggestief gestelde vraag een onjuist antwoord geven.

De advocaat-fiscaal, Mr. A. Brants, laakte ten zeerste het gedrag van beklaagde. Dat hij vergissingen heeft gemaakt bij het opmaken van processen-verbaal is al heel ernstig, doch nog begrijpelijk.

Maar dan had hij ruiterlijk moeten erkennen, dat hij een fout heeft gemaakt en dan is daarover te praten. Hij houdt echter tegen alles in vol, dat hij het processen-verbaal naar zijn mening juist heeft opgemaakt en daar heeft hij zelfs een meineed voor gepleegd. Het proces-verbaal moet iets heiligs zijn voor de politietroepen. Wie zich daarvan geen rekenschap geeft, deugt niet voor de politie.

Spr. requireerde bevestiging van het vonnis van de Krijgsraad.

De verdediger, Jhr. Mr. S. M. S. de Ranitz, was van mening, dat er absoluut geen sprake is geweest van een opzettelijke handeling. De brigadiers in Curaçao maakten aantekening in een boekje en werkten deze 's avonds in hun processen-verbaal uit. Ook aan de getuigenverklaringen in Curaçao hechtte pleiter weinig waarde. Pl. drong daarom op vrijspraak aan.

Beklaagde heeft zich altijd een uitstekend en betrouwbaar politie-man getoond en zijn militaire carrière staat bij deze uitspraak op het spel.

Het Hof zal nader sententie wijzen.

Radionieuws.

Hedenavond 4 Augustus om 8.24 Curaçaotijd zal de Philips PCJ zender op 31.28 meter en 9591 kilocycles een herhalingsprogramma uitzenden van de West-Indische padvinders. Ook zullen de Saba en Suriname padvinders voor de microfoon spreken. Aanvang uitzending 7.24 Curaçaotijd.

K
K R O **Wereldprogramma**
O
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28
Zondag, 8 Augustus 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Nederlandse Luchtvaart door P.R.O. Peller
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. De Film in Nederland door A. van Domburg
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Zilveren feest van een Nederlands Collega in Porto Rico.

Op 15 Aug. viert op Porto Rico zijn 25 jarig priesterfeest de bekende redacteur van „El Piloto", Pater Dr. Martin Berntsen O.P.

We spreken van een collega, ofschoon El Piloto wel wat anders is als de Amigoe en met andere strekking ook.

Gezien de deplorabele toestand van de Katholieke Godsdienst in Porto Rico, welke gelukkig in de laatste jaren wonderbaarlijk aan het verbeteren is, heeft Pater Martinus Berntzen jaren geleden, een apologetisch weekblad opgericht, El Piloto, wat telkens een krachtig en goed gedocumenteerd verweer gaf tegen alles wat er in Porto Rico tegen Kerk en geestelijkheid geschreven werd. En begrijpelijk, dat het blad daardoor spoedig in ongekende populariteit won en zijn redacteur niet minder.

Heel aardig is de gedachte geweest van enkele Porto-Riceño's om op dit priesterfeest een geschenk aan te bieden van 1000 nieuwe abonées op El Piloto.

Op Curaçao zijn, als we ons niet vergissen, ook enkele aboné's op El Piloto; het blad verschijnt iedere week en kost slechts 75 cents per jaar.

Wij feliciteren Pater Berntsen van harte en wensen hem het beste succes toe in zijn apologetisch werk. Moge hij nog vele jaren arbeiden voor de goede pers op Porto Rico.

Voor Spaans sprekende vrienden en weldoeners hier die zich zouden willen aansluiten in de feestgaven van de 1000 abonné's, geven wij het adres op van de Secretaris van het Comité:

Sr. José Lázaro Costa
Apartado 325
San Juan de Puerto Rico.

Zo dit te lastig is, zijn ook wij bereid de adressen van abonné's door te geven.

De Gouvernementsmiddelen.

Over de Maand Juni brachten de Gouvernementsmiddelen *f* 372.915 aan belastingen en *f* 254.309 aan overige inkomsten, hetgeen meer is als in de maand Juni van het jaar 1936.

Over het eerste half jaar van 1937 werd opgebracht *f* 5.334.331, dit is een goede 300 duizend meer als in het eerste half jaar van 1936.

En met dit cijfer zijn we 1 millioen ruim 200 duizend boven de raming.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Willemstad, de 29ste Juli 1937.

Aan de Godsdienstleraar bij de Methodisten Gemeente op St. Eustatius J. S. Boulton is, op verzoek van de synode van de Wesleyaanse Methodisten Kerk, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer John J. Lewis is benoemd tot Godsdienstleraar bij de Methodisten Gemeente op St. Eustatius.

Aan de Loods te Willemstad W. C. Bouman, is vier maanden vrijstelling van dienst verleend met vergunning deze tijd in Europa door te brengen.

Aan de Commies ter Gouvernements-Secretarie C. H. de Balbian Verster, is een maand vrijstelling van dienst wegens ziekte verleend.

Aan de telegrambesteller bij de Lands Radiodienst op Aruba, J. E. Hoevertsz, is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Ovito M. Orman is benoemd tot telegrambesteller bij den Lands Radiodienst op Aruba.

Van de Consul der Nederlanden te Maracaibo is bericht ontvangen dat de 6de dezer aldaar overleden is: Guillermina Leman, echtgenote van Obdulio Gosse, naaister, geboren op Curaçao uit de echtlieden Carlos Leman en Rosa Maduro. Zij heeft, voor zover bekend, geen familieleden in Maracaibo, noch goederen nagelaten.

De Gouvernements-Secretaris.
Gronemeyer.

Examen.

Voor de R.K. Bond van Groote Schrijvers „St. Genesius" slaagden Zaterdag 31 Juli j.l. voor **Machine-Schrijven als Typiste:**

Leonie van Sprang, Zita van Meeteren, Marie Jurg, Hilda Da Costa Gomez, Abigael Aarsen, Amira Gilson, Laura Kwartel, Blanca Ossenkopp, Selma Ossenkopp, Jane de Groot, Dalila Cardoze, Eduviges Victoria, Jose Pardo.

Kantoor-Stenograaf in de Nederlandse Taal:

Leonie Sprang, Zita van Meeteren, Edith Cardoze, Margot Cardoze, Camilla Corsen, Marie Jurg, Anne Carillo, Julia Meyer.

Alllen leerlingen van het St. Antoniusgesticht te Pietermaai.

Per lucht van Amsterdam naar de West.

De Heer H. Steensma technisch adviseur van de K.L.M. en die gedurende 10 maanden hier werkzaam was, tijdens de afwezigheid van de Heer Bouman, is thans drie weken in Suriname (hij vertrekt met de Stuyvesant naar Europa) voor onderzoek naar de luchtlijn Amsterdam — de West.

Een der Surinaamse redacteuren (De West) heeft met de Hr. Steensma een onderhoud gehad, waaraan we het volgende ontlenen:

De eerste vraag, die wij hem stelden, betrof natuurlijk de dienst Amsterdam — Paramaribo.

— Naar alle waarschijnlijkheid beginnen de vluchten naar Suriname in 1939.

Maar reeds te voren wordt een dienst geopend Curaçao — La Guaira — Trinidad — Suriname. Dit zal zijn begin volgend jaar.

— De Portugeese regering heeft de K.L.M. het vliegen over en het landen op haar gebied onlangs toegestaan?

— Ja, dat is volledig in orde.

— Blijft de K.L.M. bij haar oorspronkelijk plan, om het traject Amsterdam — Paramaribo vice versa met landvliegtuigen te bevliegen?

— Dit voornemen is niet veranderd!

— Zullen ook passagiers vervoerd worden?

— De bedoeling is te beginnen met postvervoer en dan later met passagiersdiensten.

— Hoe lang zal de duur van de reis zijn?

— Wij rekenen er op, dat de heen- en terugreis tezamen 65 uren zullen bedragen, d.w.z. ongeveer 35 uren vliegen van Amsterdam naar hier en in tegengestelde richting misschien 30 uren.

Natuurlijk hangt een en ander af van de weersomstandigheden.

— Zal Paramaribo ook een modern vliegveld rijk worden?

— Ook in verband hiermede ben ik naar Suriname gekomen. Vooreerst kan ik daaromtrent nog niet veel zeggen. Met de heer Seliwanowsky zal ik een bezoek brengen aan de Zanderij, om mij van het daargelegen vliegveld een idee te vormen.

— U bedoelt de verbinding Curaçao — Haiti — Miami?

— Bestaat er nog kans, dat de K.L.M. een dienst opent op Noord-Amerika?

De K.L.M. zal haar verbinding op Curaçao uitbreiden tot Haiti (hiervoor heeft de regering van Haiti al toestemming verleend), maar van de dienst op Miami komt vooreerst niet. De Amerikaanse regering is er tegen.

Minderwaardig.

We hebben reeds vele malen horen klagen over wat de Beurs zo nu en dan publiceert onder de kop „gesprek op straat".

Wat hieronder weer verscheen in het blad van gisteravond is wel van zo'n minderwaardig allooi, dat we niet begrijpen, dat een blad wat een zekere standing heeft op te houden, daar plaats voor heeft.

HET BED VAN MADAME DE POMPADOUR.

Op het ogenblik wordt het huis van Madame de Pompadour in Versaille gerestaureerd. De minister van Kunsten heeft besloten het huis precies weer zo te maken als het indertijd was. Oorspronkelijk had het huis maar twee verdiepingen, maar een latere bezitter had er een verdieping op laten zetten en enkele kamers verhuurd. Men wilde er zelfs een hotel van maken, maar de stad Parijs heeft dit weten te verhinderen, door het gebouw aan te kopen.

Nu wordt het geheel in zijn oude vorm hersteld. De bovenste verdieping is verwijderd en de kamers krijgen hun orginele meubelen weer terug, die aan de gunstelingen van Lodewijk XV hebben behoord.

Overal heeft men deze meubels teruggekocht, maar met 't bed heeft men nog wel enige moeilijkheden. Er zijn in Frankrijk namelijk niet minder dan 6 personen, die met documenten willen bewijzen het orginele bed van Madame de Pompadour te bezitten.

Welk bed is nu het echte? De grootste experts zullen hierover een uitspraak moeten doen, en dit bed heeft het ministerie van schone kunsten al heel wat hoofdbrekens gekost.

De drie perioden der Kolonisatie.

Parijs: Maarschalk Lyautey scheen ongelijk te hebben, toen hij, met het oog op de lange strijd in Marokko tot zijn leerlingen aan de Parijse Hogere Krijgsschool sprak: „De verovering van een kolonie voltrekt zich in drie perioden. Tijdens de eerste doodt men; tijdens de tweede wordt men gedood en in de derde leert men de inboorlingen, noch te doden, noch zich te laten doden!"

„Italië", zo voegt de Franse pers er aan toe, „heeft de eerste periode doorstaan. Het ziet er echter naar uit, dat het de tweede etappe maar liever overslaat..."

DE FILM VAN DE WEEK

Van 30 Juli tot en met 5 Augustus 1937.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Flying Hostess
We went to College
Country Doctor

Hollywood.

Old Man Rythm
Hooray for Love
Girl's Dormitory
Country Doctor

Cinelandia.

Under your spell
Hooray for Love.
Bullets or Ballets

B. Onderstaande Films bevatten gedeelte die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

I've got your number

Cinelandia.

Flying down to Rio.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

In Londen is aangekomen de vroegere leider der Basken Aguirre.

UIT NEDERLAND.

Zaterdag werd de padvinders wereldjamboree door H.M. de Koningin op plechtige wijze geopend. Ongeveer 25.000 padvinders uit alle delen van de wereld nemen aan deze reusachtige demonstratie deel.

Nauwelijks is de Koninklijke stoet op het terrein gearriveerd of een daverend gejuich, zowel uit de kelen van de padvinders als uit die van de duizendkoppige menigte, gaat op. Met duidelijke, klare stem begint onze Koningin dan in het Engels de openingsrede uit te spreken, waarbij zij op het nobele in de padvinders ideaal wijst en de jongelui aanspoort het door hen allen gestelde ideaal zoveel mogelijk te benaderen.

Vervolgens in het Nederlands overgaande verklaarde H.M. de Koningin de Jamboree geopend. Daverende toejuichingen stegen hierna op. Hier werd met hoeden gezwaaid, daar een streng saluut gebracht, de Franse padvinders staken frisse bloemen in de hoogte, weer verder werd een uitheemse kreet in koor uitgestoten. Ieder der 40 contingenten bracht op zijn wijze de groet.

Daarna sprak de grijze stichter van de padvinderij Sir Baden Powell een indrukwekkende rede uit, waarin hij er op wees dat hij hoopte en vertrouwde dat met deze Jamboree, waar zulk een groot aantal jonge mensen uit verschillende landen elkaar leren kennen, de vredesgedachte bevorderd zal worden. Ook Sir Baden Powell werd uitbundig toegejuicht. Het defilé verliep daarop schitterend.

De ex-Koningin van Spanje bracht een kort bezoek aan de ex-Keizer te Doorn, waarna de vroegere Koningin zich per auto weer naar Duitsland begaf.

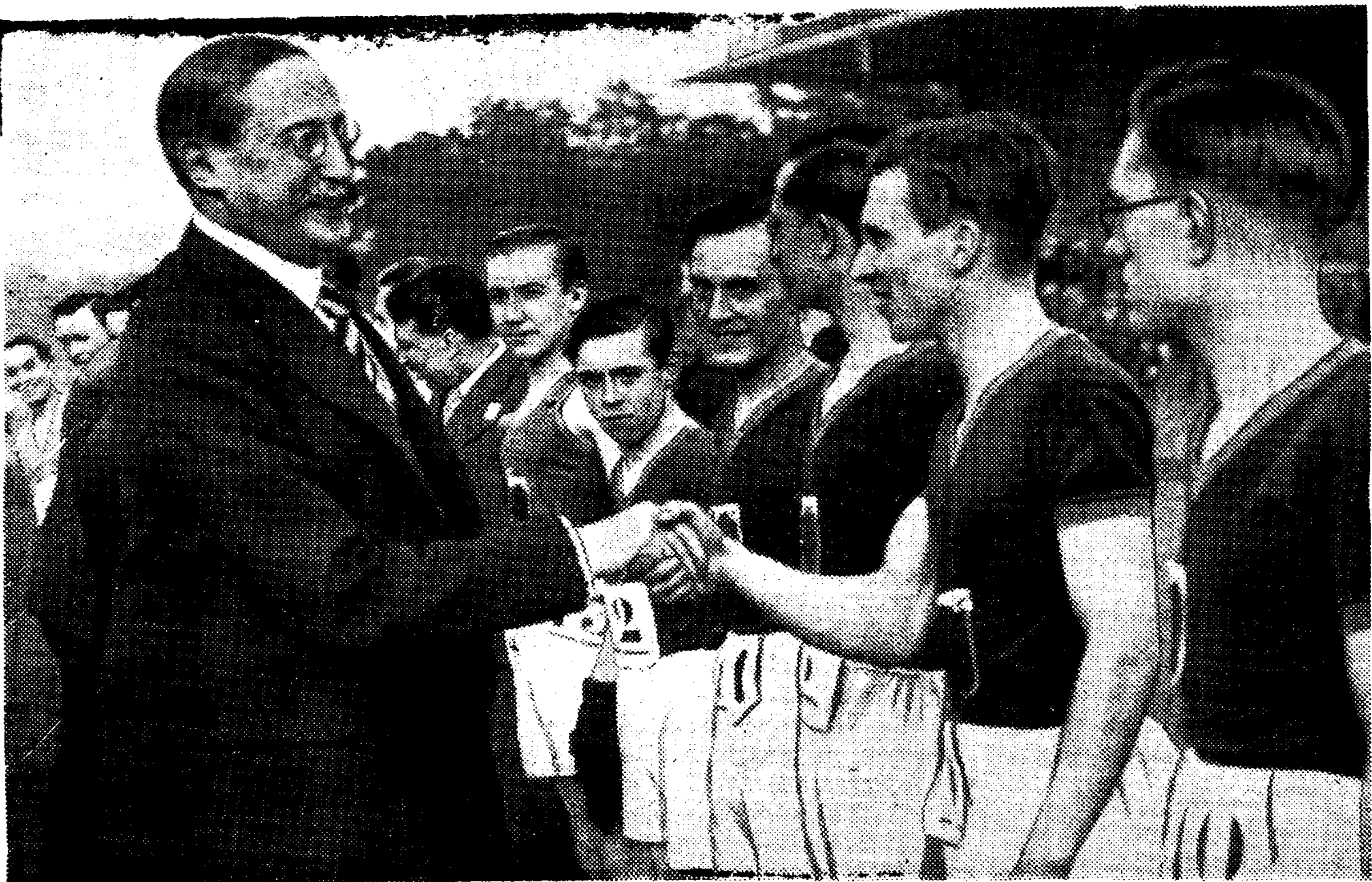
Prins Tjisjiboe van Japan arriveerde te Amsterdam per extratrein, vergezeld door zijn echtgenote, de Japanse gezant, de gezantschapssecretaris, de civiele- en marine attachés en het gevolg per extratrein aan het centraalstation. De ereloper was uitgelegd en vele autoriteiten waren aanwezig. Het Japanse padvindercontingent vormde een ere-escorte. Men stapte af in het Amstelhotel; later bezocht men Rijks en Koloniaal Museum.

In de laatste helft van September zullen grote legermanoeuvres plaats hebben op de Veluwe en in Overijsel, onder leiding van de commandant van het veldleger.

Ingaande 1 Sept. zal in Nederland het suikermonopolie worden ingevoerd. Het zal berusten onder het Ministerie van landbouw.

SPORT.

In Amsterdam werd de strijd om de nationale athletiekkampioenschappen geveord. Behrman vestigde een nieuw record voor 400 meter horden, waarbij het oude record met 15 sec. gebroken werd. Mejuffr. Niessing verbeterde het record discuswerpen voor dames en bracht het op 38.22 meter.

LEON BLUM BEGROET DE RUITERS. Hier ziet men M. Leon Blum, de Franse Premier, die de Belgische sportlui begroet, die deelgenomen hebben aan de Cross Country run bij de Franse hoofdstad.

DE PADVINDERIJ

DE GRONDSLAG VAN DE PADVINDERIJ.

De Godsdienst.

Ieder opvoedingssysteem beantwoordt aan een bepaalde levensfilosofie, een wetenschappelijk verantwoorde levensbeschouwing; iedere instelling ademt een bepaalde geest, heeft een eigen ziel, die haar doet leven en handelen.

De ziel van de padvinderij, haar levensbeginsel en haar levende uitdrukking is de Belofte en de Padvinderswet. De Belofte heeft sommigen verleid om te spreken van de padvinderij als van de „Godsdienst van de Eer" en doet hen de padvinderij becritiseren tegenover de Godsdienst als zodanig. Het volgende hoofdstuk is bedoeld als een studie over de padvinderswet.

1. De Padvindersbelofte en de Godsdienst van de eer.

„Ik beloof op mijn woord van eer mijn uiterste best te doen om:

1. **Mijn plichten tegenover God en den Koning te vervullen.**
2. **Mijn naaste in alle omstandigheden bij te staan.**
3. **De Padvinderswet te onderhouden."**

Dit is de formuul van de Belofte bij de Engelsen. De Nederlandse belofte luidt iets anders, maar de inhoud is het zelfde.

Er zijn hele flessen inkt over deze beloften leeggeschreven.

Is het een eed of een belofte? — Het is geen eed, want hij neemt God niet tot getuige van zijn woord. Het is dus een gewone belofte op zijn erewoord. Zo is het precies. Geen een handboek spreekt over iets anders dan een belofte. Er staat nergens: Ik zweer, of Ik doe een eed, maar eenvoudig: Ik beloof. En belooft hij? „Zijn uiterste best te doen." Prachtige, bescheiden formulering, die er op wijst dat de opsteller van deze woorden geen zware verplichting opleggen wil in geweten, dus niet op zonde verplichten wil. Iets aannemen op zijn erewoord, een erebelofte doen, is nog heel wat anders dan een eed. Niemand houdt dat de padvinder zich — en dat soms jaren lang — verplicht op zonde.

— Goed, zeggen ze: Als het dan geen eed is, welke waarde heeft dan zo'n belofte? Is het niet wel zo eenvoudig om maar gewoon ja te zeggen op de padvinderswet; dan laat men tenminste in geval van overtreding zijn eer buiten bespreking.

— Alles goed en wel, maar bestaat er geen middenweg tussen een eed en eenvoudig ja-zeggen? In alle landen van de wereld bestaat de gewoonte om iets, dat men met enige uiterlijke plechtigheid op zich wil nemen, te bekrachtigen met zijn erewoord. Zo'n persoon is voor zich zelf al overtuigd, dat woordbreuk hem onteert, maar een plechtige belofte op zijn woord van eer, dikwijls nog in het bijzijn van getuigen, maakt ook op hem zelf meer indruk en hij zal zich beter in acht nemen; hij stelt zich als het ware plechtig het schandelijk gevolg voor ogen als hij zijn woord niet zou houden; dat is alles. En dat is wel de moeite waard.

— Op mijn woord van eer... dus naturalisme! zeggen anderen. Tegenover degenen die van mening zijn, dat de eer niets aan de belofte toevoegt, staan er natuurlijk anderen, die vinden dat de eer er te veel aan toe voegt.

— Zo, zo, dus de eer is de beweegreden van uw getrouwheid. U handelt dus niet uit bovennatuurlijke motieven! U preekt me daar over een of andere „Godsdienst van Eer"; misschien denkt u er nog wel over om hierdoor alle godsdienst opzij te zetten en dit er voor in de plaats te geven!

Men heeft Sir Baden Powell inderdaad deze bedoeling willen aanwrijven. Men zou kortweg kunnen antwoorden, dat hij die belooft, zijn plichten tegenover God te zullen vervullen, allicht enig bovennatuurlijk motief voor zijn handelingen heeft, maar afgezien daarvan kan men ten slotte alles op de spits drijven. Al voegt de eer iets aan de belofte toe, daar volgt nog niet uit, dat zij de diepste grond en laatste beweegreden is van onze trouw. Kan men iemand nu beschuldigen van het uitschakelen van religieuze motieven, als hij zijn erewoord geeft? Handelt iemand dan alleen uit christelijke overwegingen, als hij dat apart bij zegt? Ook om zijn erewoord trouw te blijven is de genade van God nodig. Men kan natuurlijk ook speciaal melding maken van zijn vertrouwen op de hulp van Gods genade, zoals de Franse en Nederlandse katholieke padvinders doen, maar daarom mag men een ander, die het er niet apart bijzegt, nog niet beschuldigen van naturalisme.

In de geschriften van de Chief Scout is dan ook nergens iets van dien aard aan te wijzen. Kort en goed: er bestaat geen „Godsdienst van de Eer" in de padvinderij, maar alleen in de hoofden van hen, die buiten Engeland de padvinderij hebben trachten te onthoofden, door de eerste regel van de belofte te negéren: Ik beloof op mijn woord van eer mijn uiterste best te doen, om mijn plichten tegenover God te vervullen.

(Wordt vervolgd).

Schoolkinderen vliegen naar Indië.

Met zomervacantie thuis.

Wie op 3 Juli op Schiphol vertoefde, had een alleraardigst tafereeltje kunnen bijwonen. Bij het grote Douglasvliegtuig, dat gereed stond voor de reis naar Indië, verdrong zich een uitgelaten schare schoolkinderen, als een bijenzwerm voor zijn korf. Het waren leerlingen van het Amsterdamse gymnasium van Dr. Gunning, een hele klas, die met enkele leraren, een vriendinnetje uitgeleide kwamen doen. Voor de verre reis naar Indië; ver in kilometers, maar slechts 5½ dag per K.L.M. Wilda Kooiker, zoals 't 14-jarige luchtreizigstertje heet, gaat haar ouders in Palembang bezoeken. Zij zal haar zomervacantie thuis in Indië doorbrengen. Ruim anderhalve maand kan zij op Sumatra blijven, want de uit- en thuisreis per vliegtuig duurt maar anderhalve week.

Niet alleen voor Wilda is deze vlucht een grote gebeurtenis, maar ook de kinderen van haar klas, haar vriendinnetjes en makkers, leefden met haar mee op deze dag. Zij mochten allen een kijkje nemen, hoe fijn het meisje ondergebracht was in het vliegtuig, dat haar in 5½ dag over drie werelddelen zou brengen.

Gezagvoerder van Veenendal stond er vaderlijk lachend bij en de machtige Douglas-vogel, die naar de naam van Wielewaal luistert stak zijn neus trots in de eerste zonnestralen, die fonkelend over zijn zilveren huid speelden.

Het is lang niet de eerste keer, dat de K.L.M. schoolkinderen met vacantie naar Indië brengt. Maar door de voordelige tarieven, welke zijn ingevoerd — een retourbiljet kost een enkele reis — zijn juist in de laatste weken vele kinderen geboekt voor een retourvlucht naar Batavia, Bandoeng, Palembang of Medan. Voor de binnen een maand vertrekkende Indiëvliegtuigen werden niet minder dan acht jongens en meisjes geboekt. Drie zijn reeds vertrokken; de tiende Juli zal gezagvoerder van Balkom, wiens Kerstvlucht met de Snip naar de West men zich nog herinnert, drie kinderen onder zijn hoede krijgen, de 13-jarige jongens Fromberg en Berger en het zusje van de laatste, die allen met de Ibis naar Medan vliegen.

Ook in Engeland kent men de kindertarieven van de K.L.M. reeds, want in de laatste week van deze maand brengt de heer Geijsendorffer twee Engelse jongetjes van Londen naar Calcutta, en wel met het Douglas vliegtuig Torenvalk.

De prachtige gelegenheid, welke de K.L.M. biedt en waardoor het mogelijk is geworden, dat schoolkinderen hun zomervacantie in Indië bij hun ouders kunnen doorbrengen is weer eens te meer een demonstratie van de ideële betekenis, welke de luchtverbinding van Nederland met Indië ten grondslag ligt.

In Japan hebben de huisvrouwen het gemakkelijk.

Een echt Japanese vrouw heeft geen knippatronen nodig, om de eenvoudige reden dat alle kimono's naar hetzelfde patroon gemaakt zijn, jaar in jaar uit, en dit al duizenden jaren lang.

Natuurlijk hebben wel de verschillende soorten zoals onder-, boven-, slaap- en badkimono's een ënigszins ander model. Bij de kimono voor feestelijke gelegenheden bijvoorbeeld hangen de mouwen tot op de grond, terwijl de mouwen van de werkkimono nauwelijks de armen bedekken — maar toch heeft alles dezelfde snit. Deze kan dus nooit uit de mode raken, wel echter de stof van de kimono en hetgeen er op geschilderd staat. Hier heeft men aan de fantasie van modekunstenaars vrije baan gelaten. In duizenden jaren is de ontwikkeling van de kimono gegaan van klassiek schilderij tot moderne voorstellingen met de schoonste kleuren en kleurformaties, die een kunstenaar maar op de zijde kan toveren.

Als nuchtere Europeanen vinden wij het wel eens een beetje komiek, als een voorname Japanese dame in een kimono wandelt, die beschilderd is met drie grote reigers, een bos bamboeriet of een golfslag op de kust. Ik denk altijd bij mijzelf: men kan die kleren beter in een schilderij hangen, dan te dragen.

Evenals in Europa, verliezen ook de Japannese vrouwen hun hoofd en hun verstand, als zij in een warenhuis een nieuwe kimono moeten uitzoeken, waar verlokkende [illegible] en monsters staan. En als dan een kleine Japannese vrouw haar keuze heeft gemaakt, met een prachtig pakket de winkel verlaat, en zuchtend bedenkt dat zij eigenlijk te duur en te veel gekocht heeft, dan is zij toch nog gelukkiger dan de Europeese vrouw, die dan nog kniploon voor haar japonnen moet uitgeven. Als zij thuis is gekomen, dan kan zij onmiddellijk beginnen de smalle banen aan elkander te naaien, om de bekende kimonomodellen te vormen.

Alle kimono's worden met de hand genaaid, en ieder Japans meisje — tenzij haar man politiecommissaris, directeur-generaal of minister is — naait haar eigen kimono's en die van haar man. Het gaat heel vlug en eenvoudig, en niemand hoeft daar apart kniples voor te hebben gehad. Hoe vlug het gaat blijkt al wel uit het feit, dat de vrouwen hun kimono's voor het wassen altijd geheel opentornen. De lange banen worden dan in warm water gewassen (de was wordt nooit gekookt!) en worden nat op grote houten planken vastgemaakt; zij drogen dan zonder vouwen en worden een beetje stijf: zo wil men ze net hebben om weer in elkaar tezetten, en bovendien hoeft de huisvrouw het goed niet te strijken.

Tegenwoordig kan de Japanese vrouw echter toch niet meer buiten strijken, want mannen dragen in hun beroep bijna uitsluitend Europese kleren; de werking van het chloor wordt in Japan echter veelbesproken, daar het goed ervan verbleekt, en de Europeërs zien met schrik, dat hun was een vroegtijdige dood beschoren is.

Ook met het schoonhouden van de kamers behoeft de Japanse vrouw zich niet druk te maken. De vloer is altijd bedekt met een laag stromatten, die men nooit met schoenen maar alleen blootvoets of met sokken mag betreden. Iedereen zit op lage kussens; de tafels zijn nauwelijks 30 centimeters hoog: de kasten zijn altijd al in de wand ingebouwd; het bedden opmaken is onnodig, want ieder haalt des avonds zijn matras, zijn slaapkimono en zijn hard, houten hoofdbankje uit de muurkast, en in een oogwenk is alles gereed; de volgende morgen wordt alles weer opgeborgen.

Aan de voetmatjes, die zeer zuiver gehouden worden, is natuurlijk niet veel schoon te maken; als er nu en dan eens stof afgenomen wordt en een paar nieuwe bloemen in de vaas gezet worden, dan heeft zij haar schoonmaakplichten vervuld.

Tweemaal in het jaar worden de voetmatten gelucht en uitgeklopt.

Ook voor de kachel hoeft zij niet te zorgen. Als het in dit zachte land ook nog eens winter wordt, en soms zo koud, dat men niet meer aan het open raam kan zitten, dan doet men eenvoudig alle kimono's aan die men heeft, en men verwarmt de handen boven de gloeiende houtkooltjes, die op witte as in een stenen of metalen pot liggen, als dat nog niet voldoende is, neemt men een kruik mee onder de dikke winterdekens.

Uit deze gloeiende houtkooltjes in een houder, die niet groter is dan een soepterrien bij ons, bestaat de gehele „haard" van de Japannees. Die behoeft dus ook al weer niet met zwart opgepoetst te worden, en men behoeft zich evenmin te ergeren aan een schoorsteenveger, die in het Japanse straatbeeld een totaal onbekend figuur is Op dit kleine vuur kan men natuurlijk niet al te veel koken en braden; alles moet in een oogwenk gaan. Dat wil niet zeggen, dat de Japannezen nooit eens een feest vieren met heerlijke feestmaaltijden, waarbij talrijke fantastische gerechten zijn.

De Japannezen verstaan de kunst, feest te vieren. Juist omdat de natuur van het land hen steeds wijst op het vergankelijke, weten zij een feest op prijs te stellen. In een land, waarin de mensen iedere dag bedreigd worden door aardbevingen, grote branden en typhonen, wordt ieder vrolijk uur met groter genoegen genoten als elders ter wereld.

Het hondenleger van Constantinopel uitgeroeid.

De beruchte honden can Constantinopel zijn thans voo rgoed uit zijn straten verdwenen en daarmede moet meteen uit Baedeker's reisgidsen een der bekendste merkwaardigheden van de Bosporus stad worden geschrapt.

Veel misères hebben deze niemands-[illegible] doch tientallen van jaren liet men ze zo goed als ongemoeid, daar ze in de oude Turkse hoofdstad de taak van stadsreinigers op zich namen: niet uit vrije wil of om zich verdienstelijk te maken, doch alleen uit pure nood.

De inwoners der stad hadden de gewoonte al hun afval op straat te werpen waar het onmiddellijk door een hongerige hondenschaar verslonden werd. Men kan zich eenvoudig niet anders voorstellen of deze honden waren met de opruimingsdienst belast.

Enige jaren voor de wereldoorlog werd van gemeentewege een grote opruiming onder de honden gehouden, maar daarmee was het hondenvraagstuk nog niet opgelost. Honden zijn taai, vooral die van Constantinopel. Zo had de laatste telling uitgewezen dat er weer ten naastenbij 20.000 van deze viervoeters elkander het afval betwistten.

Tot radicale uitroeiing werd besloten. Na een onvermoeide jacht van enige maanden zijn eindelijk al de vieze, schurftige beesten opgevangen en afgemaakt.

Constantinopel heeft zich ook in dit opzicht gemoderniseerd. Men ziet er straatvegers, vuilniswagens en zelfs sproeiwagens, die voortaan het werk der viervoeters overnemen. (Als wenk voor de lezer voegen we hieraan toe, dat men de vergelijking hond-sproeiwagen niet al te letterlijk moet opvatten!) In elk geval: honden ziet men thans niet meer te Consantinopel... Moortje heeft zijn plicht gedaan, Moortje kan gaan...

SCHOONHEIDSSTATISTIEKEN.

Het Engelse handelsministerie heeft een statistiek gepubliceerd, waaruit blijkt, hoe de uitgaven door schoonheidsverzorging de laatste 15 jaren gestegen zijn.

Het schminkverbruik werd zes maal zo groot. In 1936 werd 120 maal zoveel geld uitgegeven voor permanent wave als in 1921, 60 maal zoveel voor gelaatsverzorging en acht maal zoveel voor parfumerieën.

Schepenlijst over de maand Augustus 1937.

4.	Ingrid Horn	Duitsch	Jamaica	Cartagena
4.	El Libertador	Ned.	Maracaibo	La Guaira
4.	Claus Horn	Duitsch	P. Plata	Kingston
5.	Amazone	Ned.	Haiti	Maracaibo
5.	Amor	,,	Maracaibo	P. Cabello
6.	El Libertador	,,	La Guaira	Aruba, Maracaibo
6.	Commissaire Ramel	Fransch	Cristobal	Fort de France
7.	Rotorua	Eng.	Kingston	Londen
7.	Wisconsin	Fransch	Le Havre	P. Colombia.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 1 Augustus 1937.

Volharding — Asiento 3—1

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Volharding	8	7	1	0	15	4	15	1.87
Jong Holland	8	5	2	1	22	8	12	1.50
S.U.B.T.	8	5	1	2	17	6	11	1.37
Scherpenheuvel	8	4	2	2	19	8	10	1.25
R.C.C.	8	3	1	4	6	10	7	0.87
Asiento	8	2	1	1	11	15	5	0.62
Hercules	8	2	1	5	5	15	5	0.62
Hollandia	8	2	0	6	11	20	4	0.50
Transvaal	8	1	1	6	5	18	3	0.37

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
S.U.B.T. 2	2	2	0	0	8	2	4	2.—
R.C.C. 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Volharding 2	2	11	1	0	1	0	3	1.50
Asiento 2	2	1	0	1	3	1	2	1.—
Jong Holland 2	3	1	1	1	5	8	3	1.—
Scherpenheuvel	3	1	0	2	2	7	2	0.66
Transvaal 2	2	0	1	1	0	3	1	0.50
Hercules 2	3	0	1	2	3	7	1	0.33

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Feyenoord	3	3	0	0	8	1	6	2.—
Atletico	2	1	1	0	5	3	3	1.50
D.C.C.	3	1	2	0	2	1	4	1.33
Jong Curaçao	3	1	1	1	6	3	3	1.—
Be Quick	2	0	2	0	3	3	2	1.—
D.D.V.O.	4	1	1	2	3	3	3	0.75
Hilversum	3	0	1	2	1	5	1	0.33
P.S.V.	2	0	0	2	1	10	0	0.00

De verenigingen worden verzocht in den vervolge wedstrijd- en ruilformulieren te zenden aan de 2de secretaris, G. M. Beltram, Bergstraat 17, die hersteld is.

OPSTELLING VOOR DE OEFENING VAN A.S. DONDERDAG 5 AUG. 1937 OP RIO CANARIO.

Blauw-gele shirt
Aanvoerder: A. J. Maduro

E. Vos (R.C.C.)

H. Royer (J. Hol.) — A. J. Maduro (S.U.B.T.)

Sillië (Volh.) — L. Isidora (Volh.) — E. Ruiz (S.U.B.T.)

N. Vera (R.C.C.) — Ch. Becker (Scherp.) — C. Bosch (S.U.B.T.) — C. Prince (R.C.C.) — Bernabela (Feijen.)

O

E. Rondijk (Volh.) — A. Meerns (Volh.) — H. Panneflek (R.C.C.) — A. de Castro (Volh.) — J. Leonora (J. Hol.)

A. Pietersz (S.U.B.T.) — B. Isenia (Scherp.) — H. A. Maduro (S.U.B.T.)

E. Atalida (Herc.) — M. van der Gen (J. Hol.)

E. Pinedo (Herc.)

Witte shirt
Aanvoerder: M. van der Gen

In verband met het feit dat er 2 × 45 minuten gespeeld zal worden, zal bus 464 niet later dan half vijf van het Brionplein vertrekken.

Aanvang der oefening: kwart voor vijf.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.